

З далекого походу

Павло Тичина

З далекого походу
Вернувся до мене брат.
Одкинув він рушницю,
На край стола схиливсь.

— Ой що ж ти, брате, бачив,
Кого ти там убив? —
Поглянув він на мене,
Поглянув, одвернувся.

— Питаєш ти, що бачив,
Чи я кого убив, —
Мене, мене убили! —
Сказав та й зарідав...

І зрозумів я: люди
Були звірми і єсть. —
О, що ви наробили,
Прокляті, на землі!